

Metody Inżynierii Wiedzy

Systemy uczące się - podejście klasyczne

Dr inż. Michał Majewski

mmajew@pjawst.edu.pl

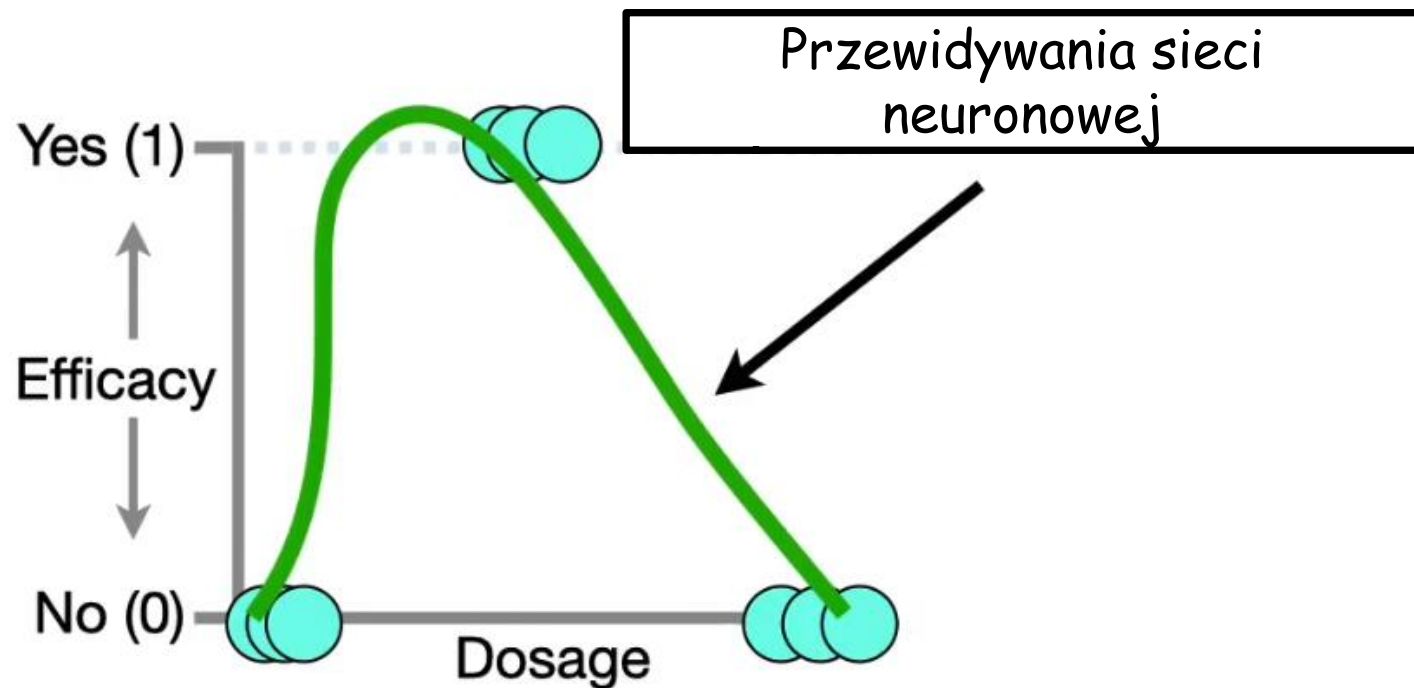
materiały: *ftp(public) : //mmajew/MIW*

Podstawowe idee sieci neuronowych

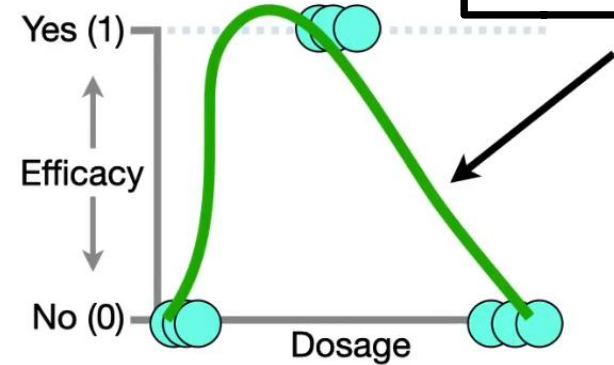
Dawka leku
vs.
Efektywność leczenia wirusa

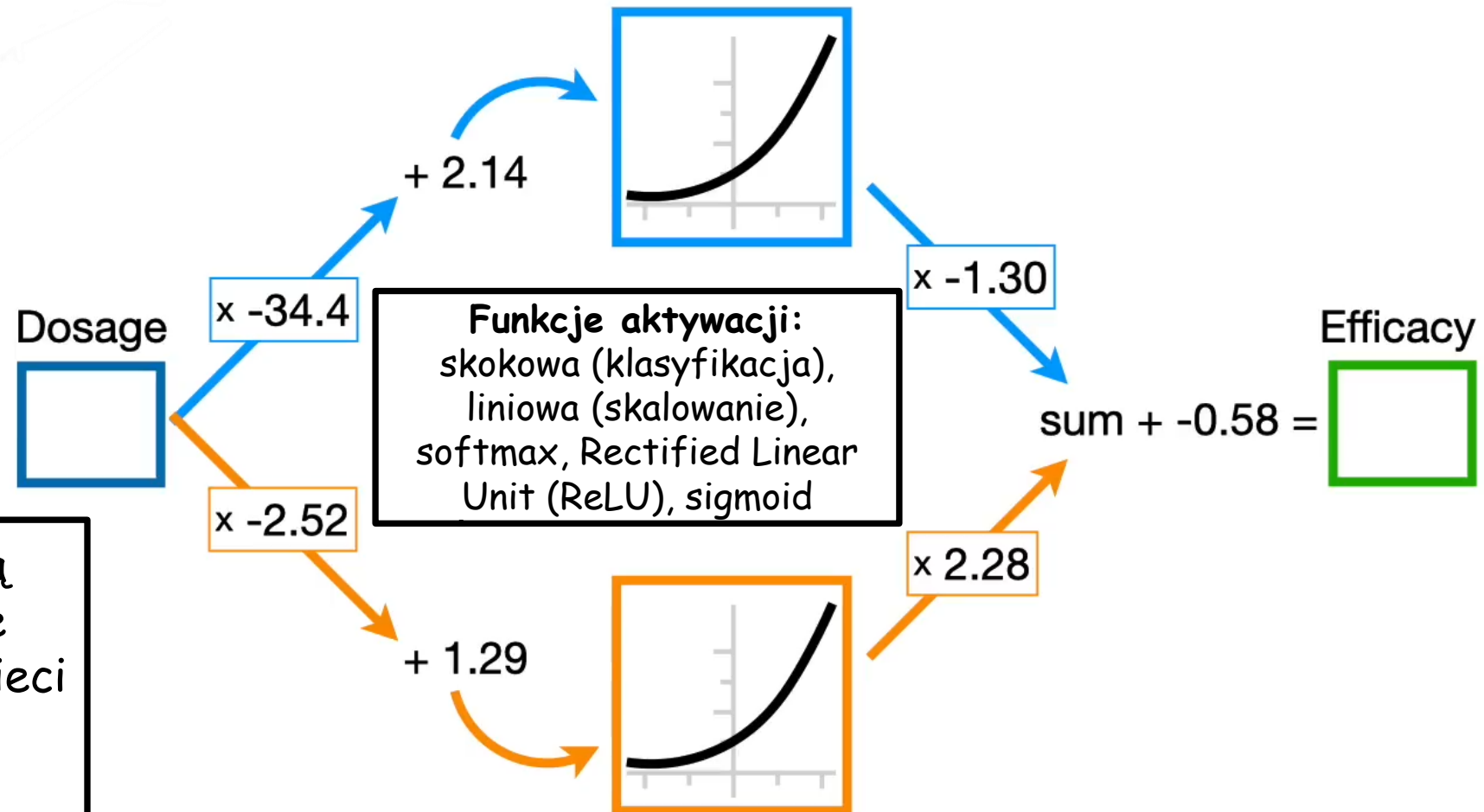
Vs.

Podstawowe idee sieci neuronowych

Sieć neuronowa : 3 warstwy,
węzły, połączenia między węzłami

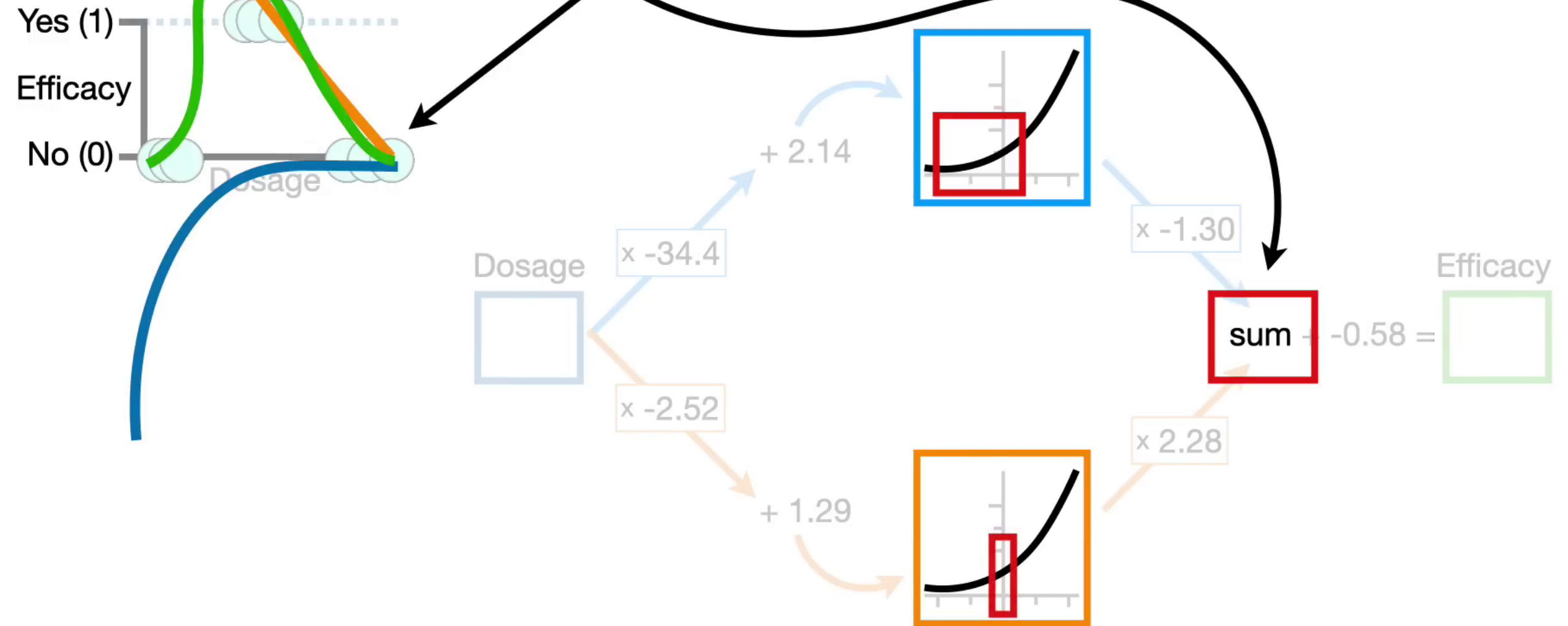

Zainicjowane **wagi** i **bias** są losowe i poprawiane trakcie wstecznej propagacji (nauki sieci neuronowych na danych treningowych)

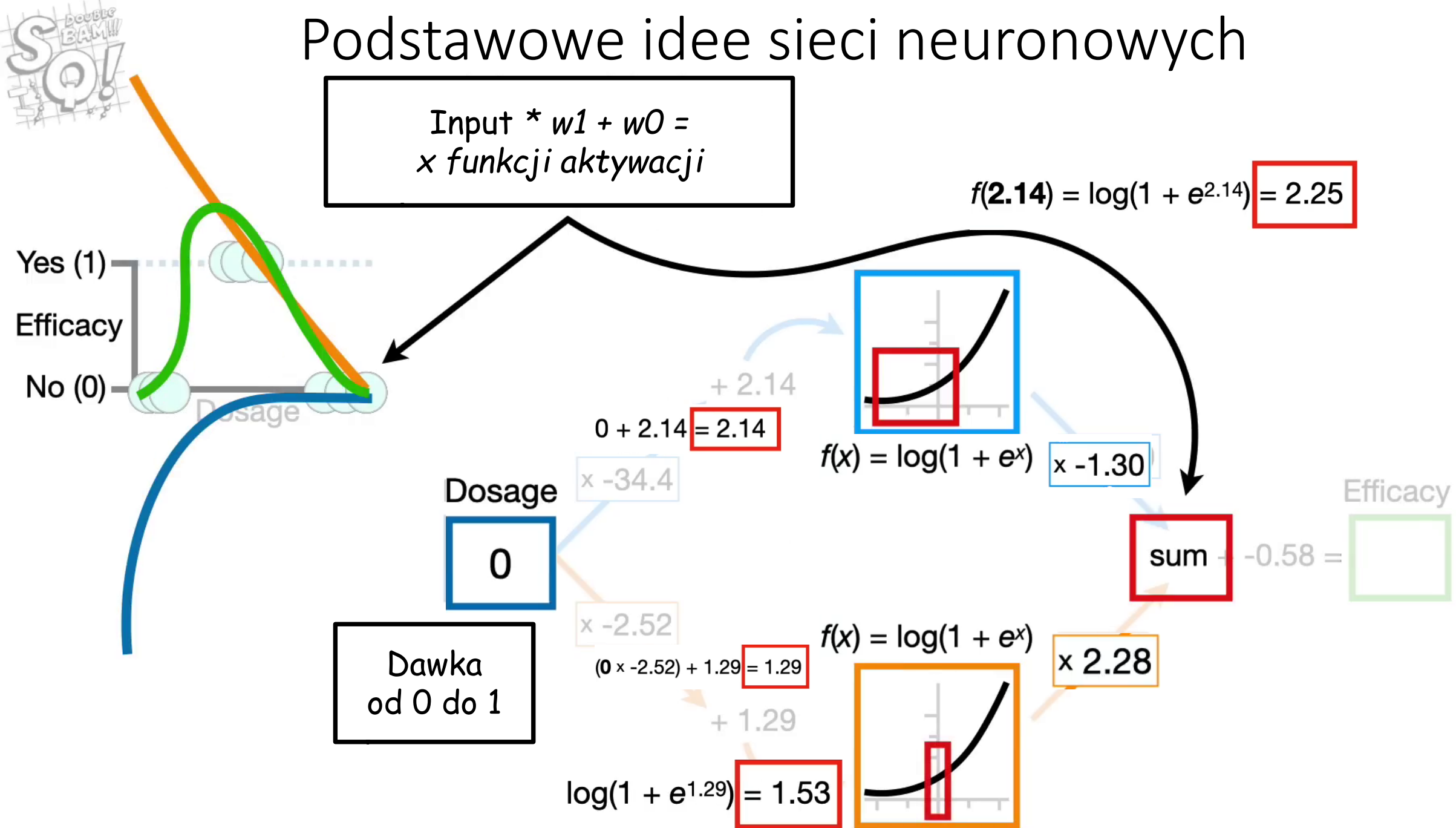

Podstawowe idee sieci neuronowych

Sieć neuronowa w dużym uproszczeniu 'sumuje' przekształcone funkcje aktywacji

Podstawowe idee sieci neuronowych

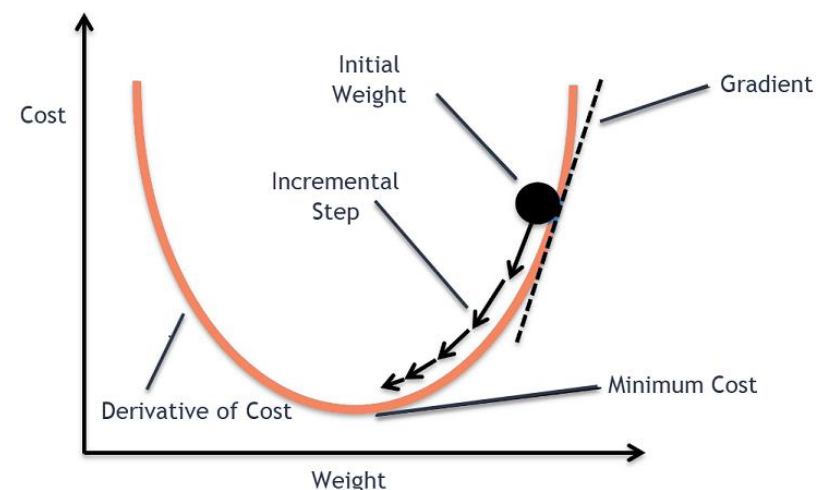

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Reguła łańcuchowa – pochodne funkcji złożonych

$$\frac{dy}{dx} = \frac{dy}{du} \cdot \frac{du}{dx}$$
$$\frac{dy}{dx} = \left(\begin{array}{c} \text{Differentiate} \\ \text{outer function} \\ \text{Keep the inside} \\ \text{the same} \end{array} \right) \left(\begin{array}{c} \text{Differentiate} \\ \text{inner function} \end{array} \right)$$

Metoda gradientu prostego –
algorytm numeryczny do minimum
lokalnego funkcji celu

Reguła łańcuchowa – pochodne funkcji złożonych

If $y = f(u)$, where $u = g(x)$

$$\frac{dy}{dx} = \frac{dy}{du} \cdot \frac{du}{dx}$$

$$\frac{dy}{dx} = \left(\begin{array}{l} \text{Differentiate} \\ \text{outer function} \\ \text{Keep the inside} \\ \text{the same} \end{array} \right) \left(\begin{array}{l} \text{Differentiate} \\ \text{inner function} \end{array} \right)$$

Differentiate $f(x) = \cos(2x)$

$$\frac{dy}{dx} = \left(\begin{array}{l} \text{Differentiate} \\ \text{outer function} \\ \text{Keep the inside} \\ \text{the same} \end{array} \right) \left(\begin{array}{l} \text{Differentiate} \\ \text{inner function} \end{array} \right)$$

$$f(x) = \cos(2x)$$

$$f'(x) = -\sin(2x) \cdot 2$$

$$f'(x) = -2\sin(2x)$$

Metoda gradientu prostego – algorytm numeryczny do minimum lokalnego funkcji celu

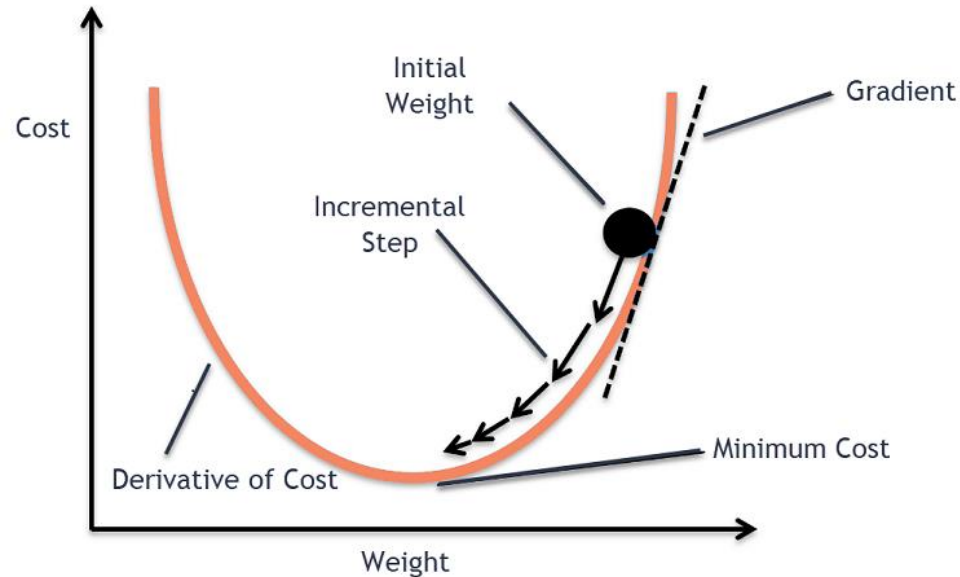

Hypothesis: $h_{\theta}(x) = \theta_0 + \theta_1 x$

Parameters: θ_0, θ_1

Cost Function: $J(\theta_0, \theta_1) = \sum_{i=1}^m (h_{\theta}(x^{(i)}) - y^{(i)})^2$

Goal: $\underset{\theta_0, \theta_1}{\text{minimize}} J(\theta_0, \theta_1)$

$$\theta_j := \theta_j - \alpha \frac{\partial}{\partial \theta_j} J(\theta_0, \theta_1)$$

(for $j = 1$ and $j = 0$)

Metoda gradientu prostego – algorytm numeryczny do minimum lokalnego funkcji celu

Rozważmy funkcję kwadratową $f(x) = x^2$.

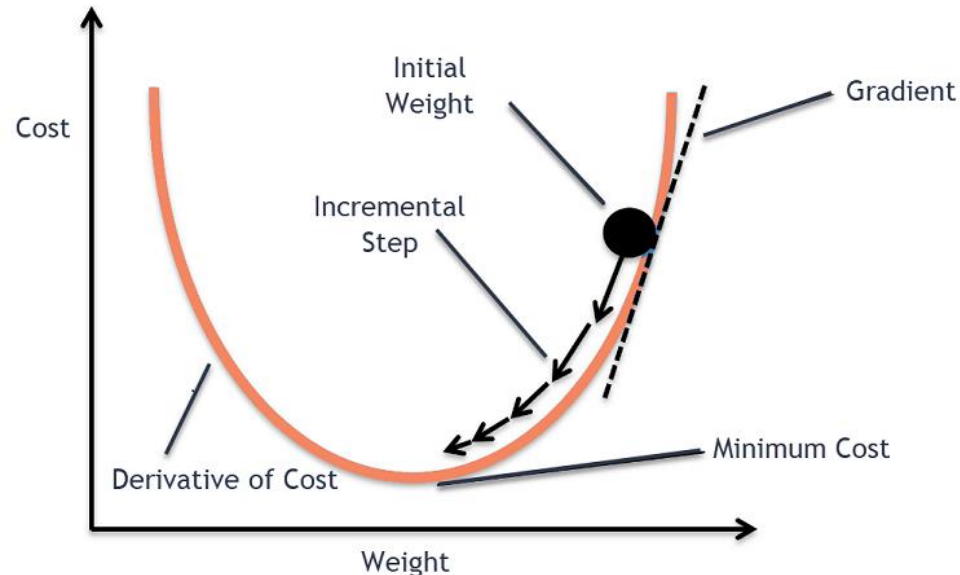
Krok 1: Wybierz punkt początkowy, na przykład $x_0 = 4$.

Krok 2: Oblicz gradient funkcji w punkcie początkowym. Dla funkcji kwadratowej $f(x) = x^2$, gradient to $\frac{df}{dx} = 2x$. W punkcie $x_0 = 4$ gradient wynosi $\frac{df}{dx} = 2 \times 4 = 8$.

Krok 3: Przesuń się w kierunku przeciwnym do gradientu o pewną odległość, która jest ustalona przez współczynnik uczenia (learning rate). Załóżmy, że wybieramy współczynnik uczenia równy $\alpha = 0.1$. Zatem nowa wartość x_1 będzie wynosić:

$$x_1 = x_0 - \alpha \times \frac{df}{dx} = 4 - 0.1 \times 8 = 4 - 0.8 = 3.2$$

Krok 4: Powtarzaj te kroki, aż do spełnienia warunku stopu (np. gdy zmiana wartości funkcji między kolejnymi iteracjami jest wystarczająco mała) lub po osiągnięciu maksymalnej liczby iteracji.

Metoda gradientu prostego – algorytm numeryczny do minimum lokalnego funkcji celu

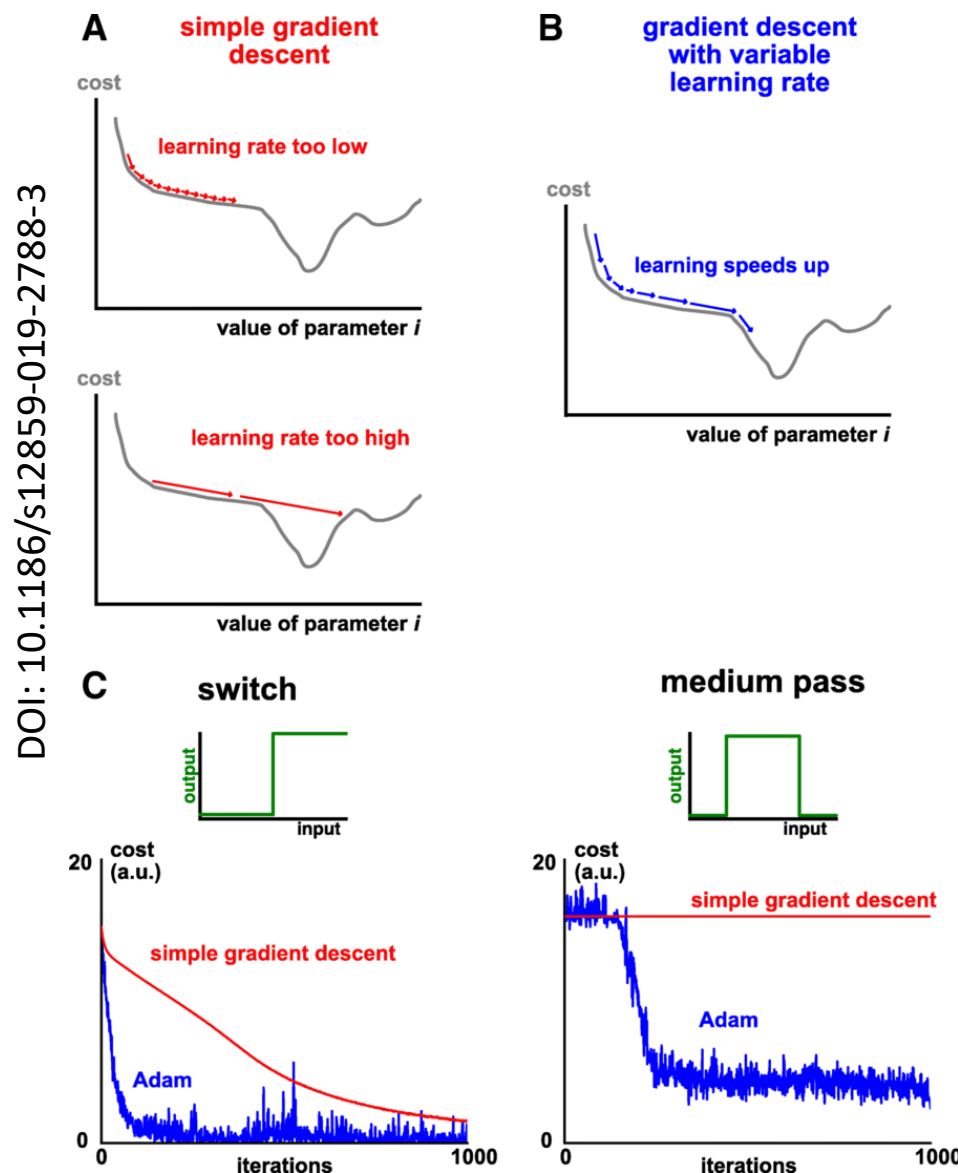
Oto kilka przykładów innych algorytmów optymalizacyjnych używanych w uczeniu maszynowym:

1. Metoda spadku gradientu ze spadkiem szybkości uczenia (learning rate decay): modyfikuje learning rate w trakcie iteracji, zmniejszając ją wraz z postępem optymalizacji.

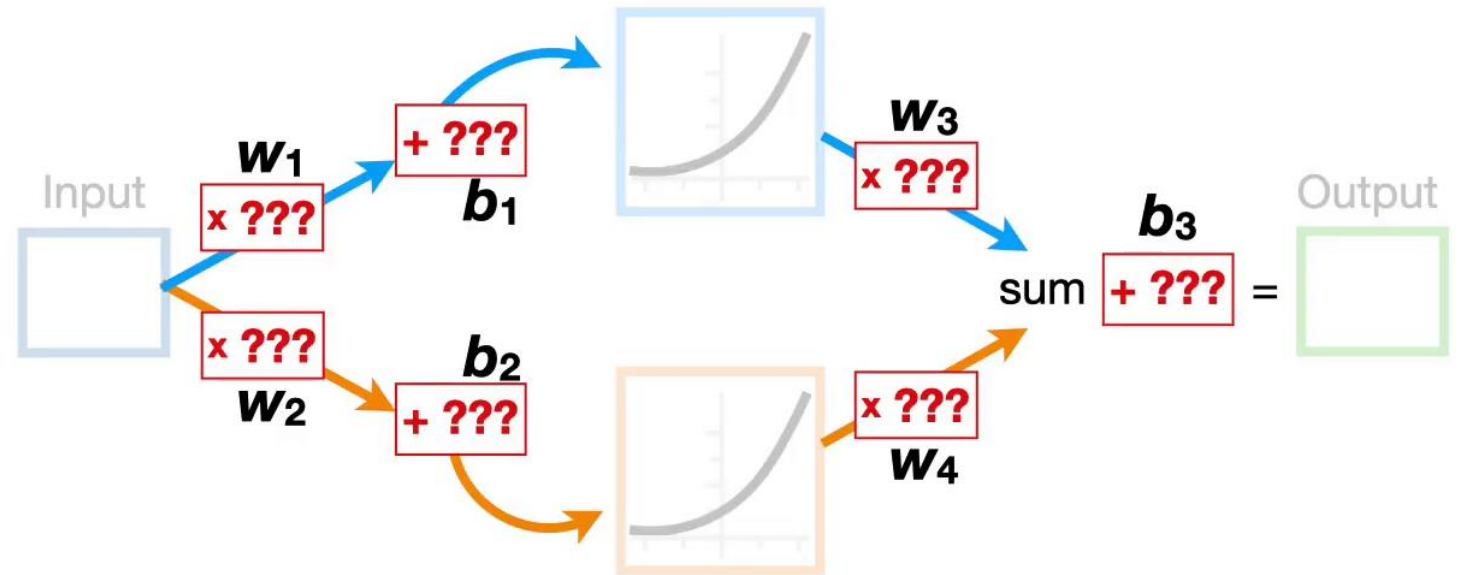
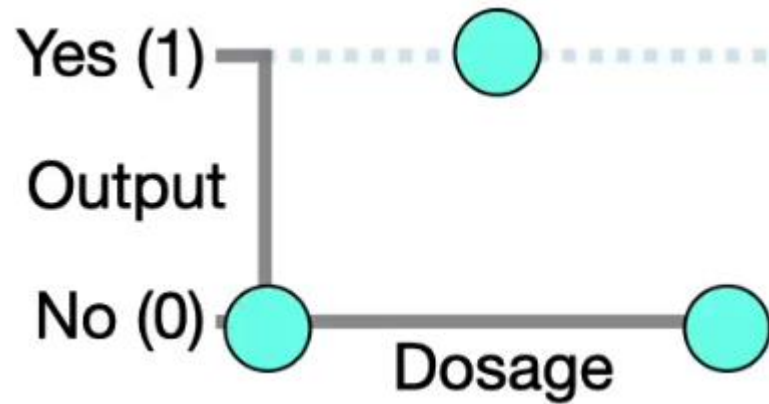
2. Metoda momentum: dodaje "momentum" do procesu optymalizacji, czyli uwzględnia poprzednie kierunki i prędkości przemieszczania się.

3. Algorytmy adaptacyjnego kroku uczenia (adaptive learning rate algorithms): Takie algorytmy, np. Adam, RMSprop, AdaGrad, automatycznie dostosowują wielkość kroku uczenia dla każdego parametru w zależności od jego historycznej wartości gradientu.

4. Algorytmy drugiego rzędu (second-order optimization algorithms): Algorytmy te, np. metoda Newtona, używają informacji z drugich pochodnych funkcji kosztu (takich jak macierz Hessego) do obliczenia kierunku optymalizacji. Mogą być bardziej skuteczne w przypadku funkcji o nieliniowym kształcie lub w przypadku wysokich wymiarów przestrzeni parametrów, ale wymagają one większych obliczeń.

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

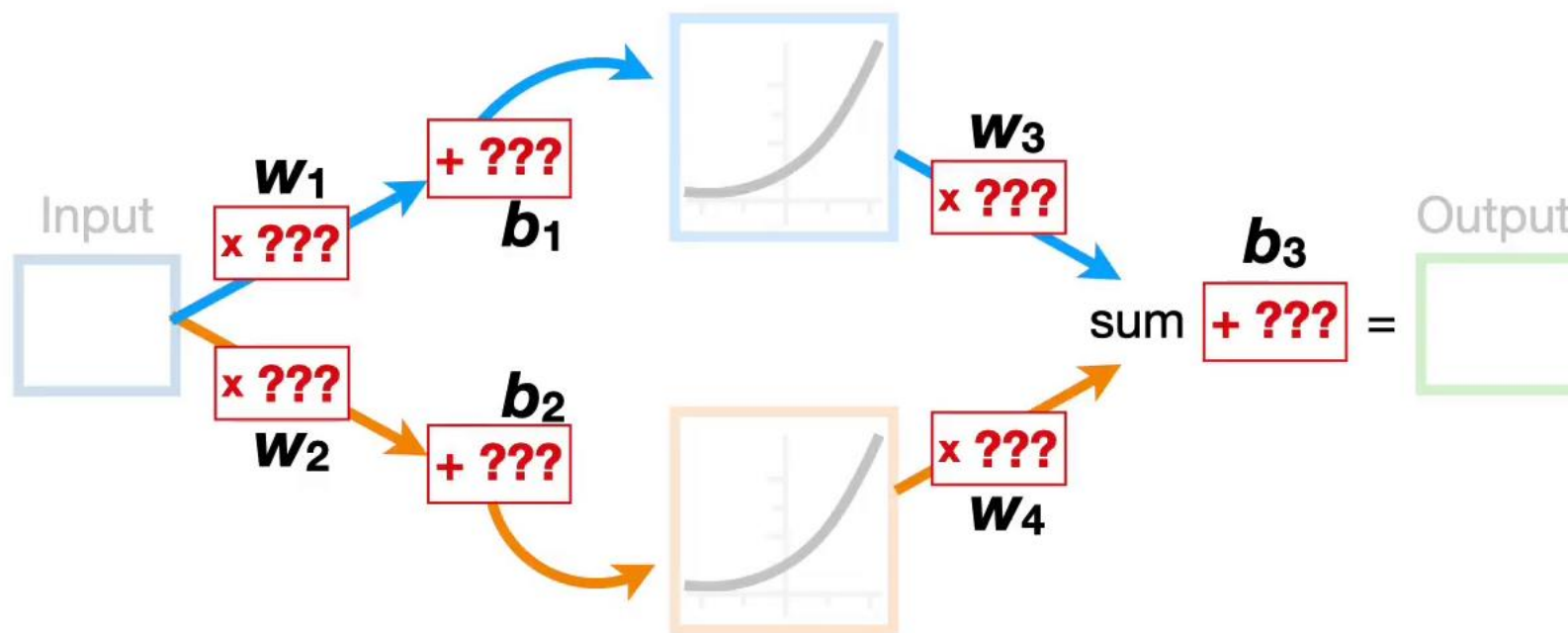
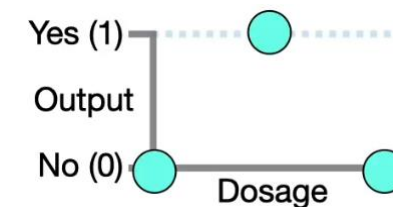
Jako **funkcję kosztu** *loss function* (ocena przewidywań sieci) przyjmujemy **sumę kwadratów reszt** *Sum of Squared Residuals (SSR)*, np. dla 3 danych:

$$SSR = \sum_{i=1}^{n=3} (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i)^2$$

Niska wartość funkcji kosztu to **dobrze przewidujący model!**

Dlatego chcemy **zminimalizować funkcję kosztu**, tj. tak dobrać wagi sieci, aby SSR miało jak najmniejszą wartość.

Skorzystamy z **metody gradientu prostego**, czyli potrzebujemy **pochodnych SSR po wagach**.

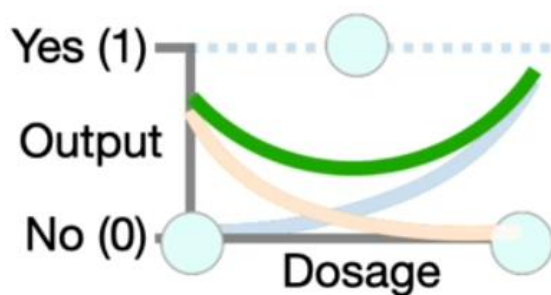
$$\left\{ \begin{array}{l} \frac{d SSR}{d w_1} \\ \frac{d SSR}{d b_1} \\ \frac{d SSR}{d w_2} \\ \frac{d SSR}{d b_2} \end{array} \right. \text{ itd...}$$

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Szukamy pochodnej funkcji kosztu wobec wagi w_1

$$\frac{d SSR}{d w_1} = \frac{d SSR}{d \text{Predicted}} \times \frac{d \text{Predicted}}{d y_1} \times \frac{d y_1}{d x_1} \times \frac{d x_1}{d w_1}$$

$$SSR = \sum_{i=1}^{n=3} (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i)^2$$

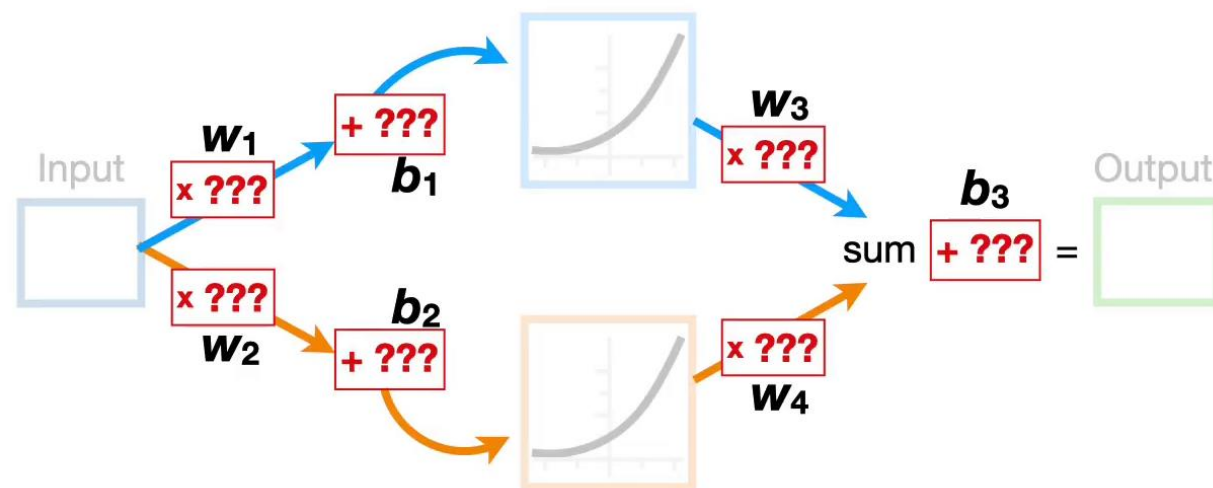
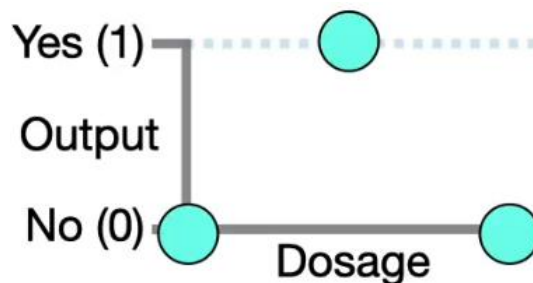
$$\text{Predicted}_i = \text{green squiggle}_i = y_{1,i}w_3 + y_{2,i}w_4 + b_3$$

blue curve orange curve

$$y_{1,i} = f(x_{1,i}) = \log(1 + e^x)$$

Activation Function

$$x_{1,i} = \text{Input}_i \times w_1 + b_1$$

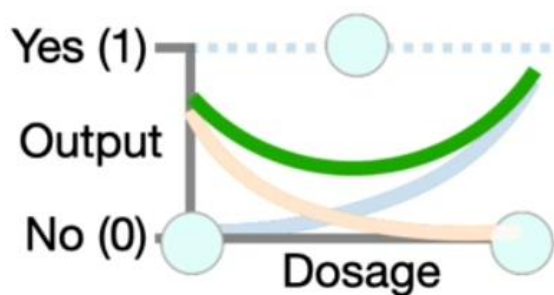

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Po przekształceniach
pochodna funkcji kosztu
wobec wagi w_1

$$\frac{d \text{SSR}}{d w_1} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times w_3 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times \text{Input}_i$$

$$\text{SSR} = \sum_{i=1}^{n=3} (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i)^2$$

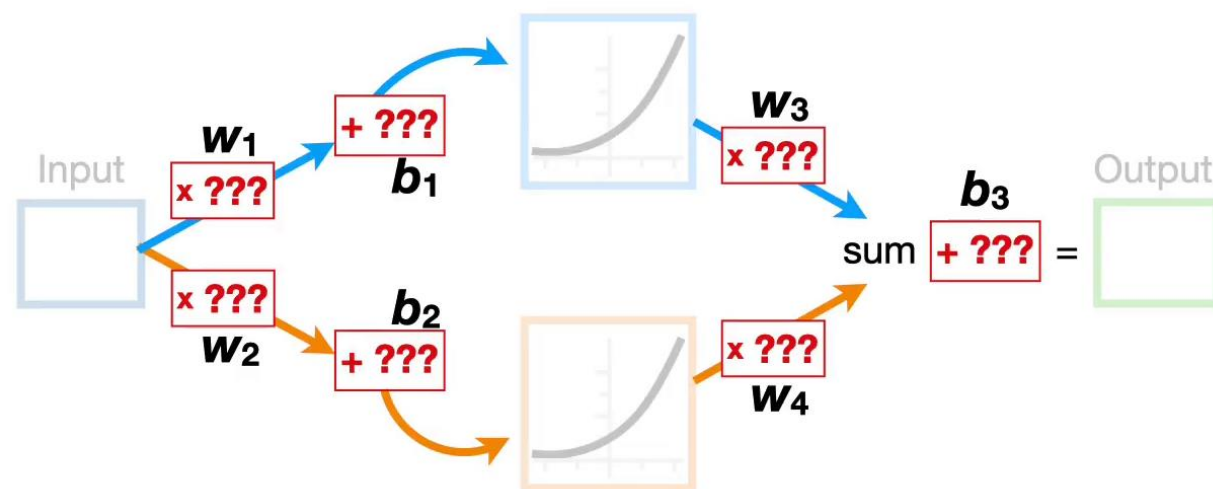
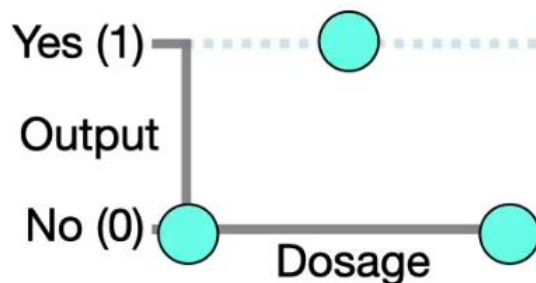
$$\text{Predicted}_i = \text{green squiggle}_i = y_{1,i} w_3 + y_{2,i} w_4 + b_3$$

blue curve orange curve

$$y_{1,i} = f(x_{1,i}) = \log(1 + e^x)$$

Activation
Function

$$x_{1,i} = \text{Input}_i \times w_1 + b_1$$

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

$$\frac{d SSR}{d w_1} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times w_3 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times \text{Input}_i$$

$$\frac{d SSR}{d b_1} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times w_3 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times 1$$

$$\frac{d SSR}{d w_2} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times w_4 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times \text{Input}_i$$

$$\frac{d SSR}{d b_2} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times w_4 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times 1$$

$$\frac{d SSR}{d w_3} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times y_{1,i}$$

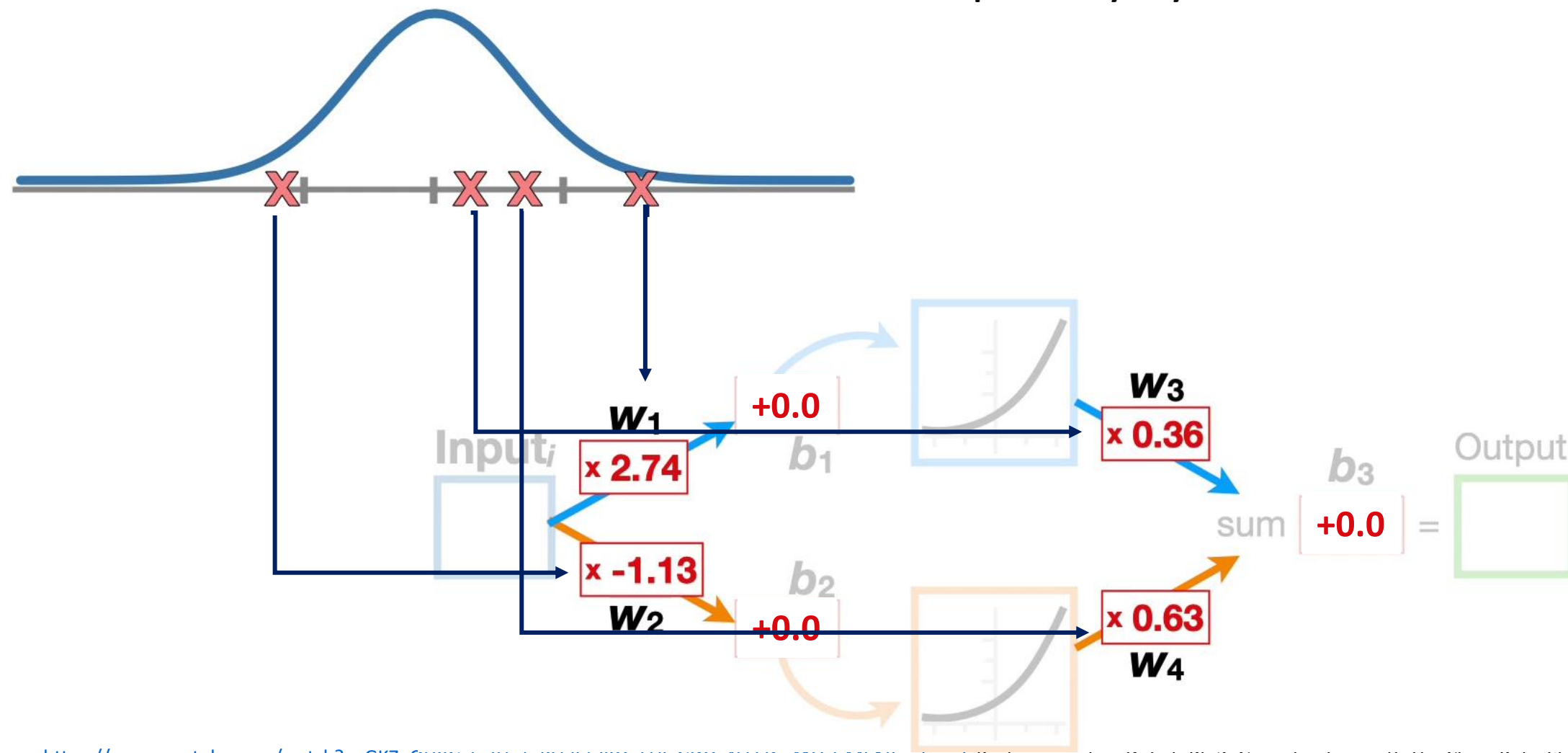
$$\frac{d SSR}{d w_4} = \sum_{i=1}^{n=3} -2 \times (\text{Observed}_i - \text{Predicted}_i) \times y_{2,i}$$

...i tak dla
wszystkich wag
i bias ...

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Inicjalizacja: Losowe inicjalizowanie wag sieci neuronowej, np. korzystając z rozkładu normalnego (średnia 0, odchylenie standardowe 1), a wartości bias 0.

Wagi są parametrami, które definiują zachowanie sieci neuronowej, więc **sieć neuronowa** jest uznawana za **model parametryczny**.

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Inicjalizacja: Losowe inicjalizowanie wag sieci neuronowej, np. korzystając z rozkładu normalnego (średnia 0, odchylenie standardowe 1), a wartości bias 0.

Popularne techniki inicjalizacji wag:

1. Losowa inicjalizacja: Wagi są inicjalizowane losowo, na przykład z rozkładu normalnego.

2. Inicjalizacja Xaviera / Glorot: Inicjalizacja wag W_{ij} jest dokonywana zgodnie z zaleceniami zaproponowanymi przez Xaviera Glorota: U rozkładem normalnym, fan_{in} rozmiar poprzedniej warstwy (liczbę kolumn), fan_{out} oznacza rozmiar bieżącej warstwy.

$$W_{ij} \sim U \left[-\frac{\sqrt{6}}{\sqrt{fan_{in} + fan_{out}}}, \frac{\sqrt{6}}{\sqrt{fan_{in} + fan_{out}}} \right]$$

3. Inicjalizacja He: Podobnie jak inicjalizacja Xaviera, ale **dostosowana do funkcji aktywacji ReLU** (Rectified Linear Unit), aby lepiej radzić sobie z problemem zanikającego gradientu.

4. Inicjalizacja Orthogonalna: Wagi są inicjalizowane jako macierz ortogonalna, co może pomóc w uniknięciu zjawiska korelacji między wagami. (Jak pomnożymy macierz przez jej otrzymamy macierz jednostkową). Wiersze reprezentują wagi wychodzące z neuronów w jednej warstwie, a kolumny reprezentują wagi wchodzące do neuronów w kolejnej warstwie,

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Inicjalizacja: Losowe inicjalizowanie wag sieci neuronowej, np. korzystając z rozkładu normalnego (średnia 0, odchylenie standardowe 1), a wartości bias 0.

Zły dobór inicjalizacji wag w sieciach neuronowych może prowadzić do kilku istotnych konsekwencji:

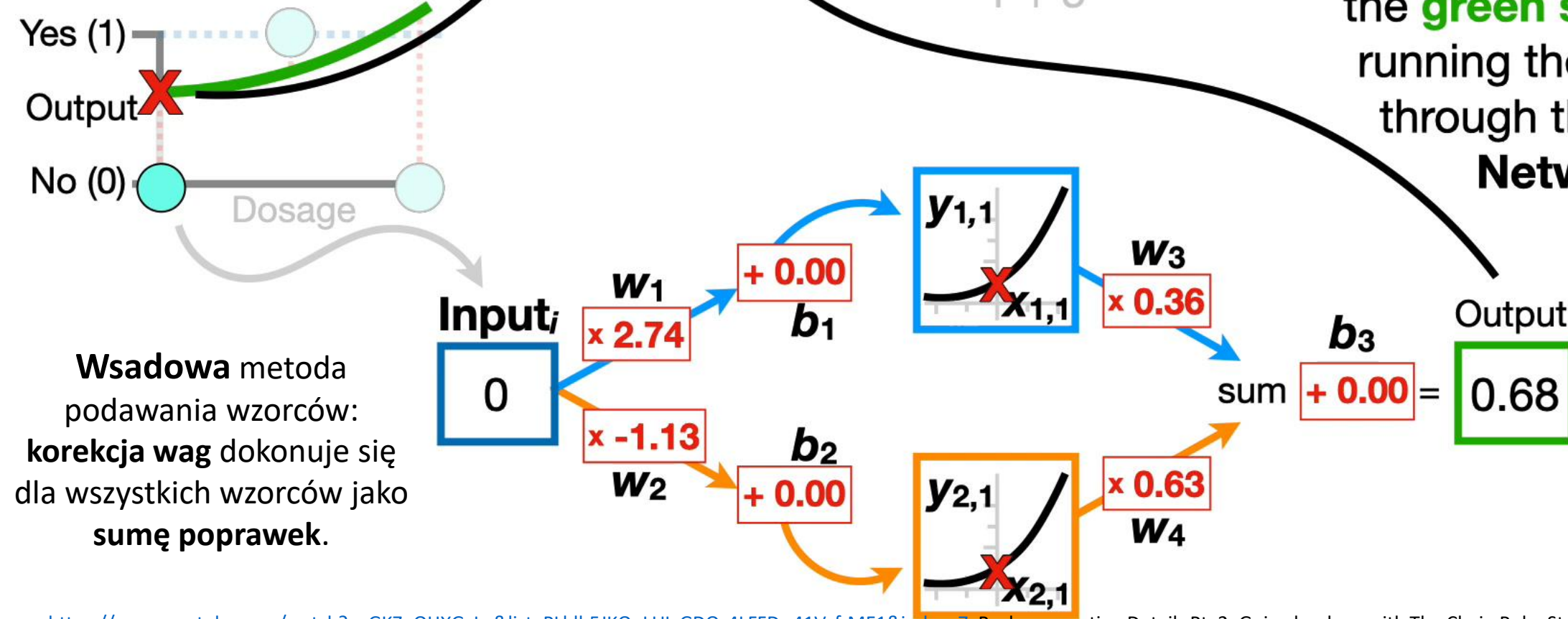
- 1.Zanikający lub eksplodujący gradient:** Nieprawidłowo zainicjalizowane wagi mogą prowadzić do zjawiska zanikającego lub eksplodującego gradientu, co może znacząco utrudnić proces uczenia się poprzez propagację wsteczną.
- 2.Wolniejszy lub zatrzymany postęp treningu:** Nieoptymalne wagi mogą prowadzić do wolniejszego postępu w treningu lub nawet całkowicie zatrzymać proces uczenia się, co może prowadzić do słabszej jakości modelu.
- 3.Nadmierna czułość na początkowe dane:** Jeśli wagi są zbyt małe lub zbyt duże, model może stać się nadmiernie czuły na dane treningowe, co może prowadzić do przeuczenia lub niedouczenia.
- 4.Niestabilność modelu:** Nieprawidłowo zainicjalizowane wagi mogą prowadzić do niestabilnego zachowania modelu podczas treningu, co może skutkować nieregularnymi wynikami lub trudnościami w zbieżności algorytmu uczenia się.

Alorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

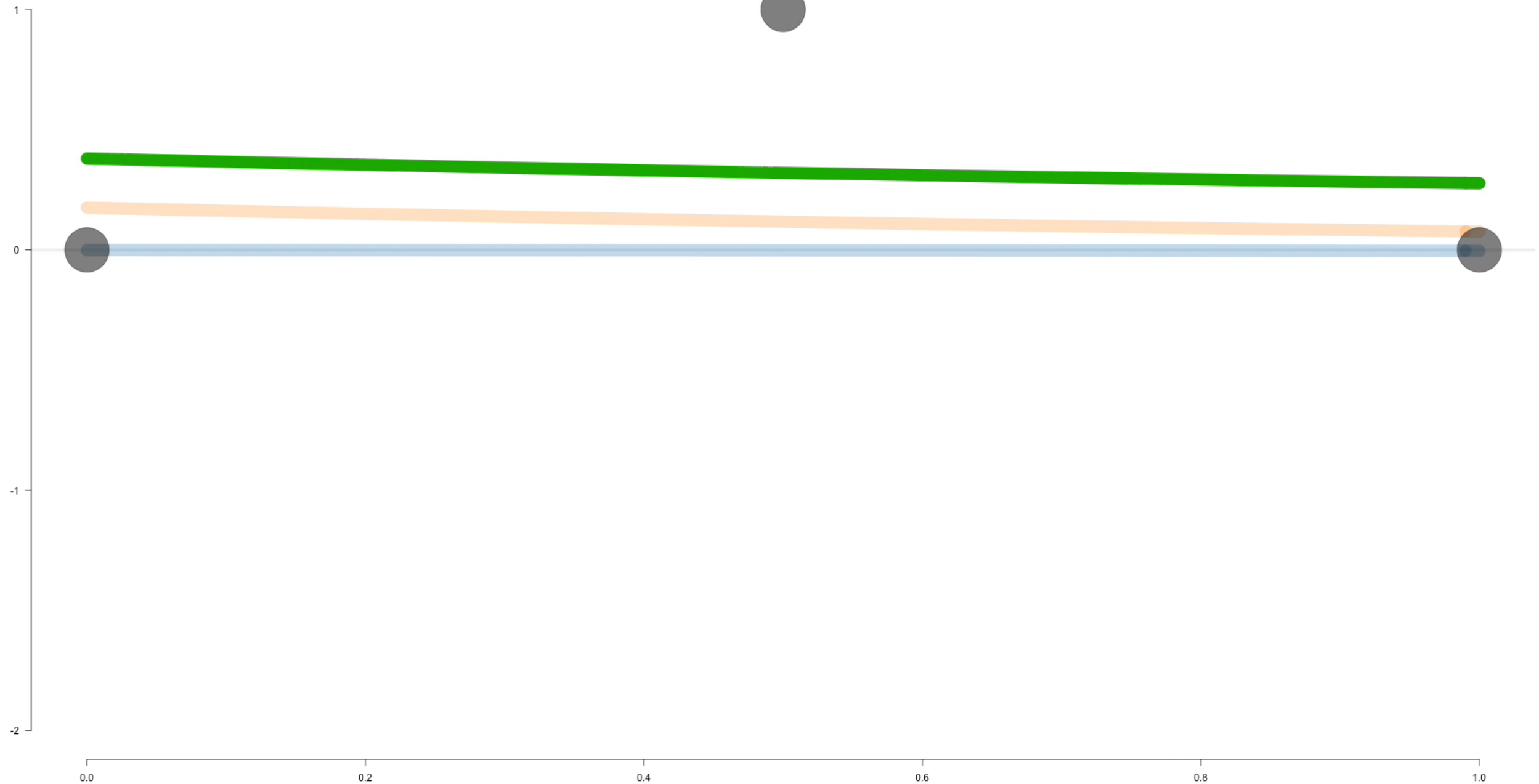
$$\frac{d SSR}{d w_1} = -2 \times (0 - 0.68) \times w_3 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times \text{Input}_1$$

$$+ -2 \times (1 - \text{Predicted}_2) \times w_3 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times \text{Input}_2$$
$$+ -2 \times (0 - \text{Predicted}_3) \times w_3 \times \frac{e^x}{1 + e^x} \times \text{Input}_3$$

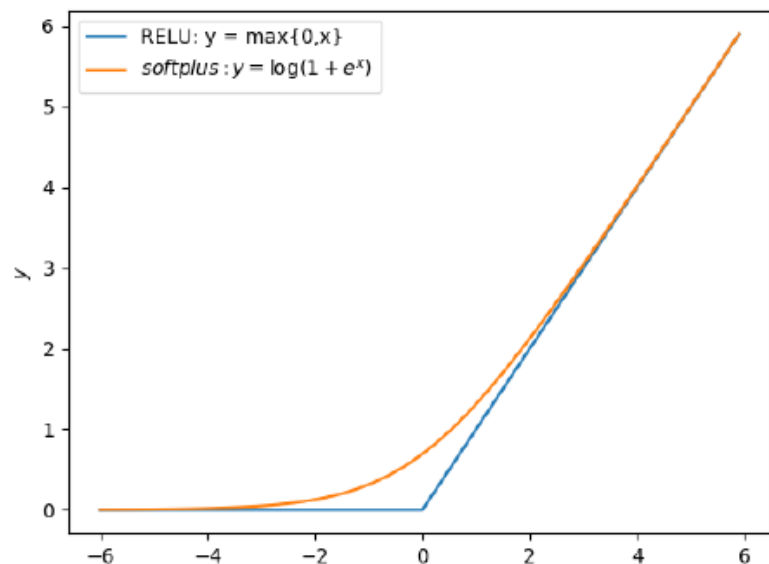
Remember, we get the **Predicted** values on the **green squiggle** by running the **Dosages** through the **Neural Network**.

Algorytm propagacji wstecznej - *backpropagation algorithm*

Funkcja (ang. Rectified Linear Unit) RELU

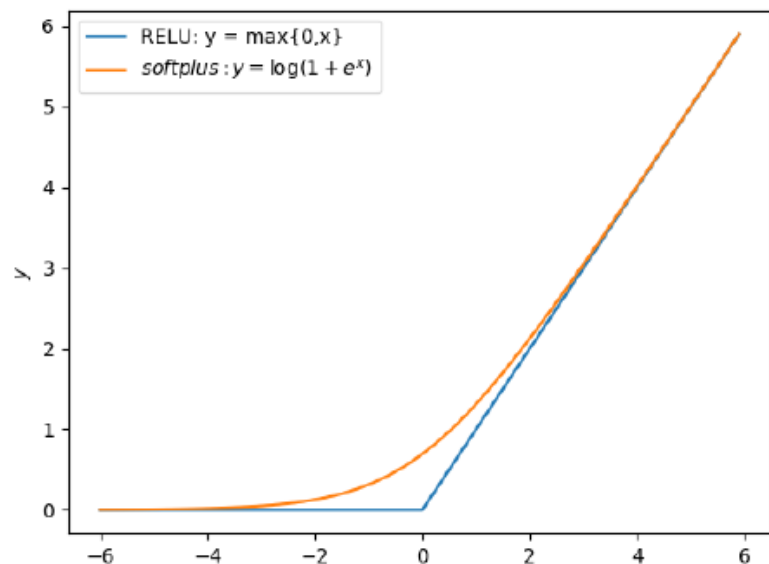
- Funkcja RELU: $y = \max\{x, 0\}$
- Funkcja RELU można aproksymować funkcją ciągłą *softplus*:

$$\zeta = \log(1 + e^x)$$

- Pochodną funkcji *softplus* jest funkcja *sigmoidalna*:

$$\frac{d}{dx} \zeta(x) = \sigma(x) = \frac{1}{1 + e^{-x}}$$

Funkcja (ang. Rectified Linear Unit) RELU

- Funkcja RELU: $y = \max\{x, 0\}$

W większości bibliotek pochodna funkcji ReLU jest zazwyczaj zaimplementowana jako:

$$f'(x) = \begin{cases} 0 & \text{dla } x < 0 \\ 1 & \text{dla } x > 0 \\ 0 \text{ lub } 1 & \text{dla } x = 0 \end{cases}$$

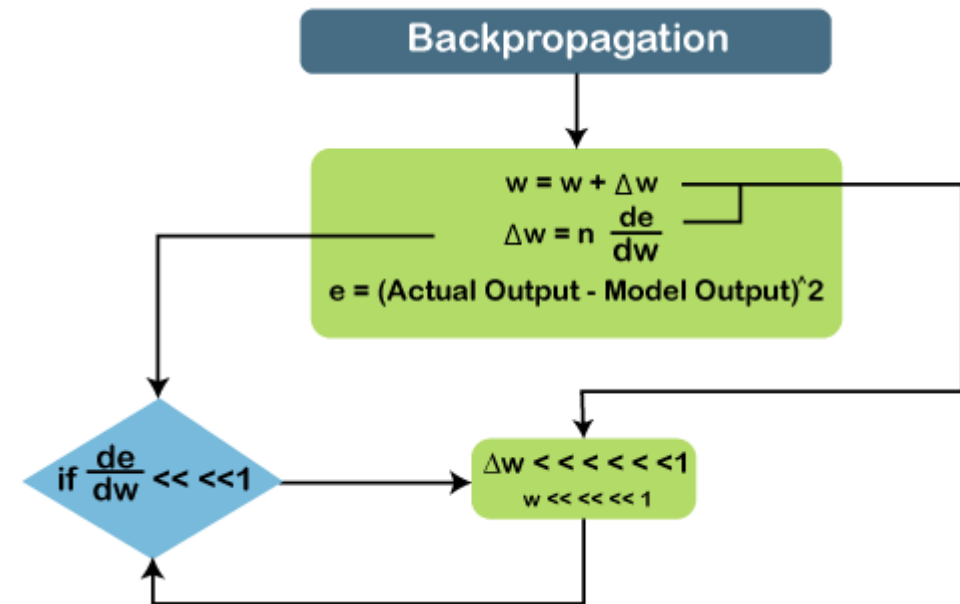
Często dokonuje się różnych prób z ustawieniami 0 lub 1 dla $x=0$, aby zbadać, które zachowanie pochodnej działa lepiej dla danego problemu. Ustawienie pochodnej na 1 może umożliwić neuronowi nadal uczenie się nawet w przypadku zerowego sygnału wejściowego.

Najczęściej stosowane funkcje aktywacji

rodzaj	równanie	pochodna	zastosowanie
skokowa	$f(s) = \begin{cases} 1 & s > 0 \\ 0 & s \leq 0 \end{cases}$	—	klasyfikacja
liniowa	$f(s) = s$	$f'(s) = 1$	skalowanie
unipolarna	$f(s) = \frac{1}{1+e^{-s}}$	$f'(s) = f(s)(1 - f(s))$	mod. nielin.
bipolarna	$f(s) = \frac{e^s - e^{-s}}{e^s + e^{-s}}$	$f'(s) = (1 - f(s)) \cdot f(s)$	mod. nielin.
arc tang.	$f(s) = \operatorname{atan}(s)$	$f'(s) = \frac{1}{1+s^2}$	mod. nielin.

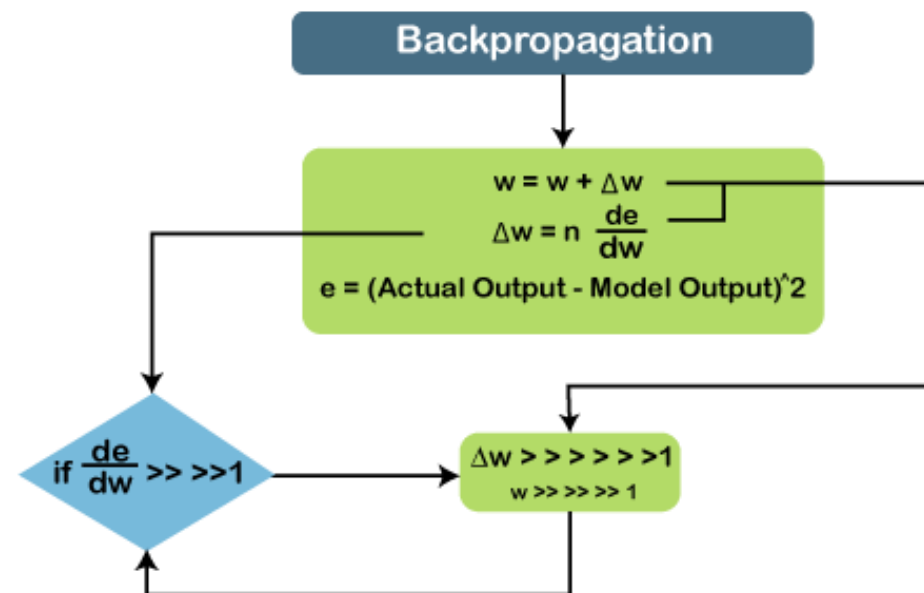
Zanikający lub eksplodujący gradient

- ❖ Podczas **propagacji wstecznej** gradienty stają się **coraz mniejsze** gdy przechodzimy **coraz głębiej w sieci**.
- ❖ Neurony w wcześniejszych warstwach uczą się bardzo wolno w porównaniu do neuronów w późniejszych warstwach.
- ❖ **Spadek wartości gradientu jest proporcjonalny do głębokości sieci**.
- ❖ Problem **znikającego gradientu** występuje głównie przy użyciu **funkcji sigmoidalnej i tangens hiperboliczny**.
- ❖ Możemy **uniknąć** tego problemu, **stosując funkcje aktywacji ReLU** podczas treningu głębokich sieci neuronowych.

Zanikający lub eksplodujący gradient

- ❖ **Eksplodujące gradienty** osiągają **bardzo duże wartości podczas propagacji wstecznej**.
Powodem tego jest przykładowo zbyt duża wartość początkowa wag.
- ❖ W skrajnych przypadkach prowadzi to do **utraty stabilności treningu** i uniemożliwienia osiągnięcia odpowiedniej wydajności sieci.
- ❖ Aby **uniknąć** problemu eksplodującego gradientu, stosuje się różne techniki, takie jak **ograniczenie wartości gradientu**, **użycie stabilnych metod optymalizacyjnych**, jak również **odpowiednie skalowanie i inicjalizacja wag**.

Regularyzacja L2

Regularyzacja L2 jest techniką stosowaną w celu zapobiegania przeuczeniu się modelu poprzez karanie dużych wartości wag w sieci neuronowej. Działa poprzez dodanie kary do funkcji kosztu proporcjonalnej do kwadratu wartości wag.

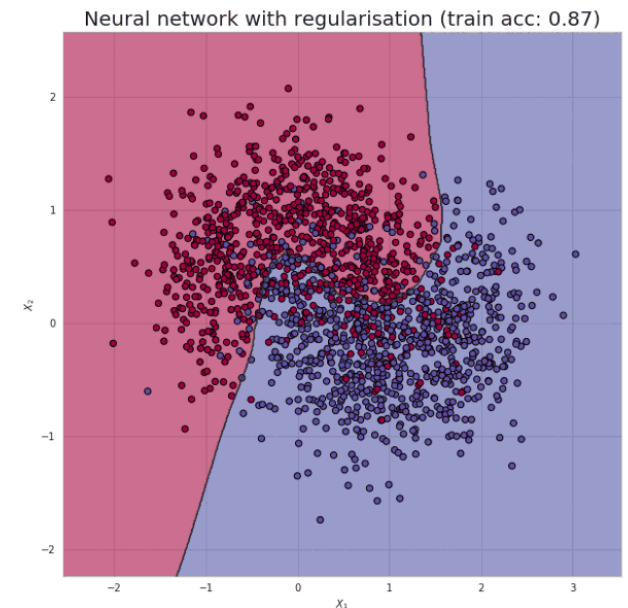
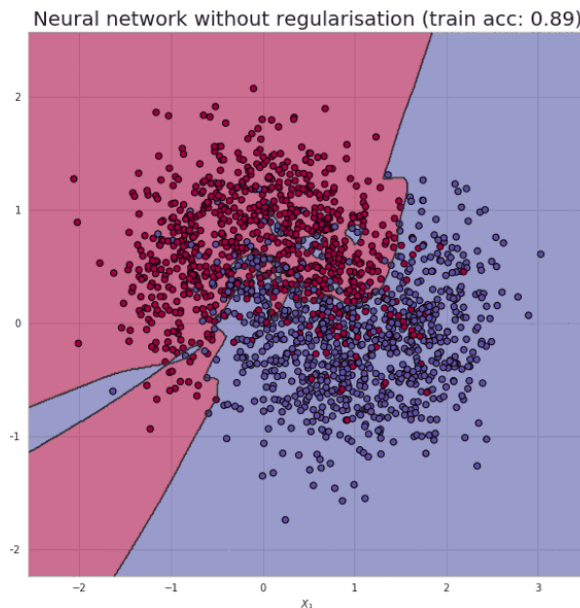
W przypadku sieci neuronowej, koszt z regularyzacją L2 może być zapisany jako:

$$J_{\text{regularized}} = J_{\text{original}} + \frac{\lambda}{2} \sum_i \sum_j W_{ij}^2$$

Gdzie:

- J_{original} to oryginalna funkcja kosztu,
- λ to parametr regularyzacji L2 (reg_lambda),
- W_{ij} to waga połączenia między neuronami i i j .

Parametr `reg_lambda` kontroluje, jak bardzo wagi sieci są penalizowane za ich wielkość.

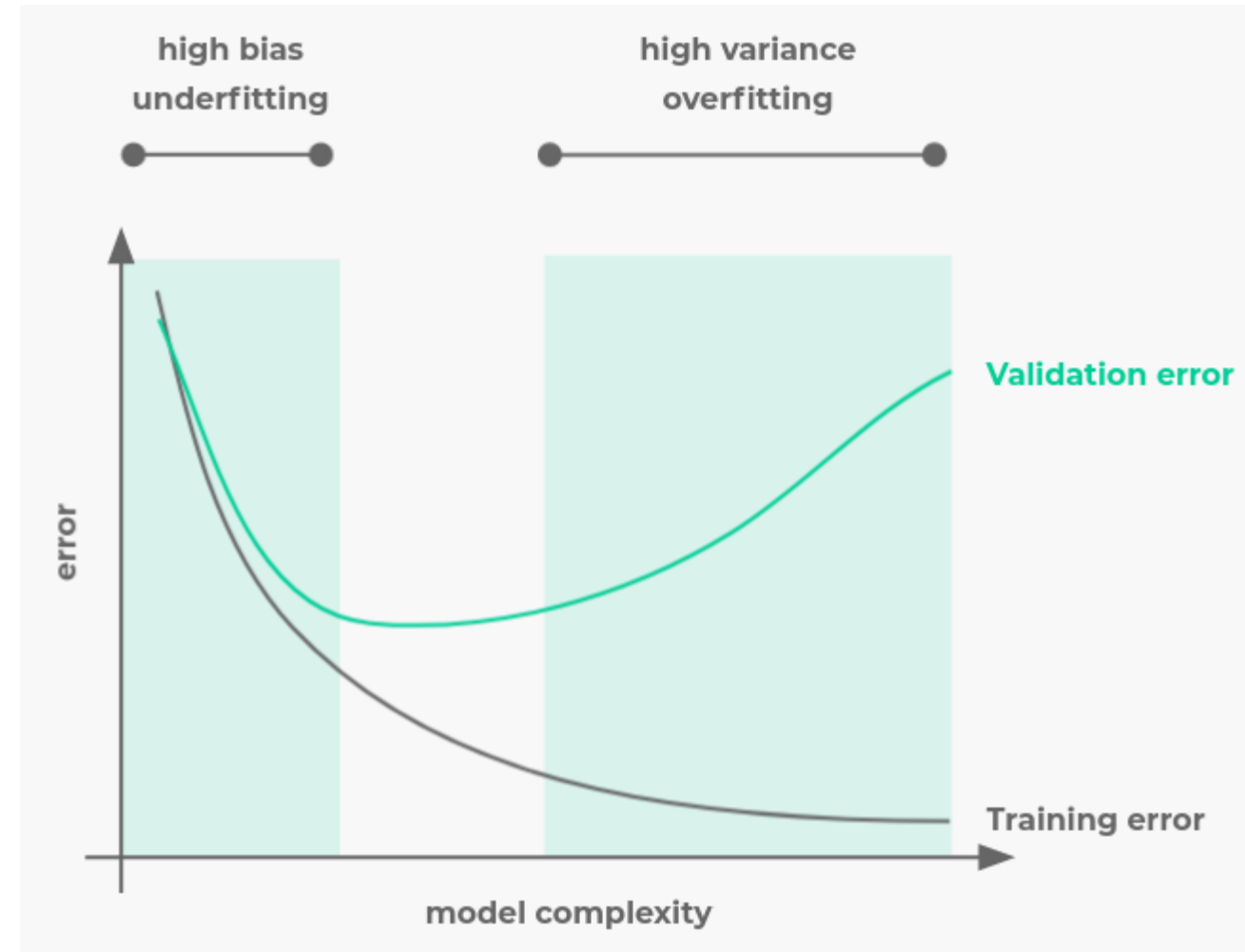

Ile neuronów nieliniowych powinna mieć sieć?

Optymalizacja architektury sieci jest często wykonywana przez **eksperymentowanie z różnymi konfiguracjami sieci** podczas procesu uczenia i walidacji: **walidacja krzyżowa** lub wykorzystanie zbioru testowego.

Istnieją **techniki automatycznej optymalizacji architektury** sieci:

- 1. Grid Search:** przetestowaniu wszystkich możliwych kombinacji hiperparametrów zdefiniowanych w określonym zakresie (kosztowna obliczeniowo).
- 2. Random Search:** losowo wybiera zestawy hiperparametrów do przetestowania.
- 3. Metody ewolucyjne:** inspirowane biologiczną ewolucją do przeszukiwania przestrzeni hiperparametrów.
- 4. Bayesian Optimization:** Jest to metodologia oparta na probabilistycznym modelowaniu
- 5. Automatyczne strojenie hiperparametrów (AutoML):** To podejście wykorzystuje zaawansowane techniki do automatycznego strojenia hiperparametrów.

Implementacja i trening prostego modelu sieci neuronowej dla regresji

Celem tego projektu jest **zrozumienie i praktyczna implementacja prostego modelu sieci neuronowej do zadania regresji**.

1. Implementacja klasy `NeuralNetworkRegression`:

1. Zaimplementuj klasę `NeuralNetworkRegression`, która będzie zawierała metody do
 - inicjalizacji wag,
 - propagacji sygnału w przód
 - i wstecz oraz
 - trenowania sieci neuronowej.
2. Wykorzystaj funkcję aktywacji ReLU oraz jej pochodną.
3. Dodaj historię wartości MSE i R^2 podczas treningu.

2. Przygotowanie danych:

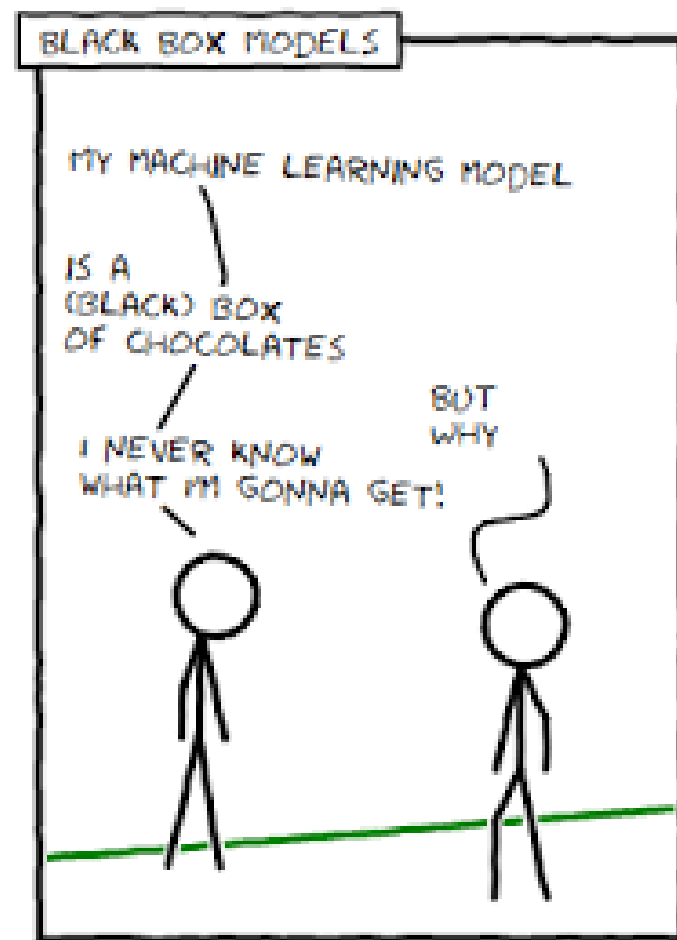
1. Wczytaj dane z pliku tekstowego `Dane/daneXX.txt` (XX od 1 do 16).
2. Podziel dane na cechy (X) i etykiety (y).
3. Wykonaj normalizację danych: np. za pomocą `MinMaxScaler`.
4. Podziel dane na zbiór treningowy i testowy za pomocą funkcji `train_test_split`.

3. Trenowanie sieci neuronowej:

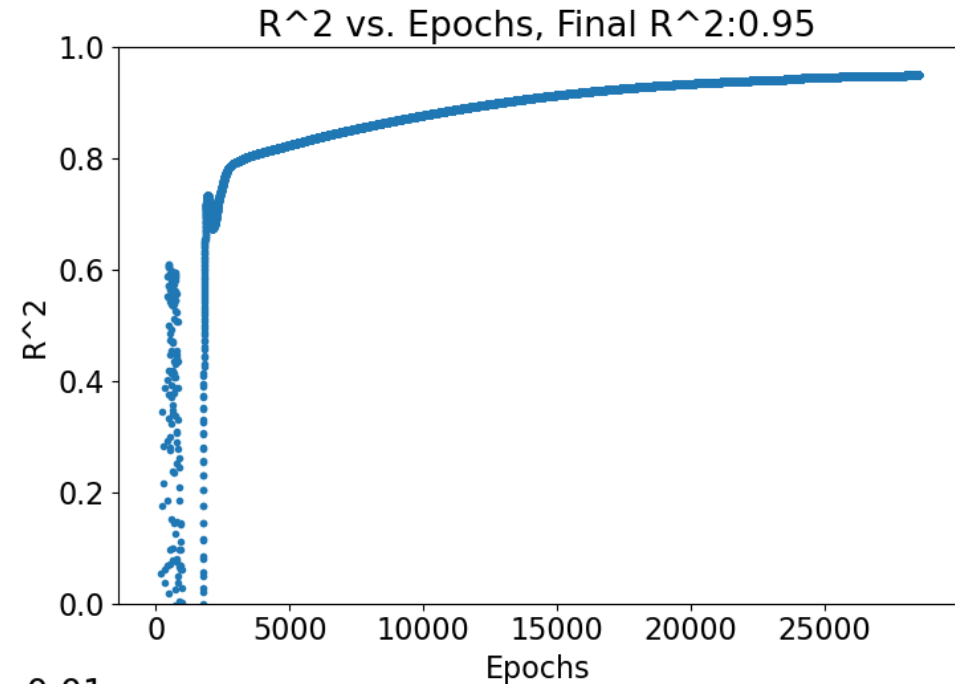
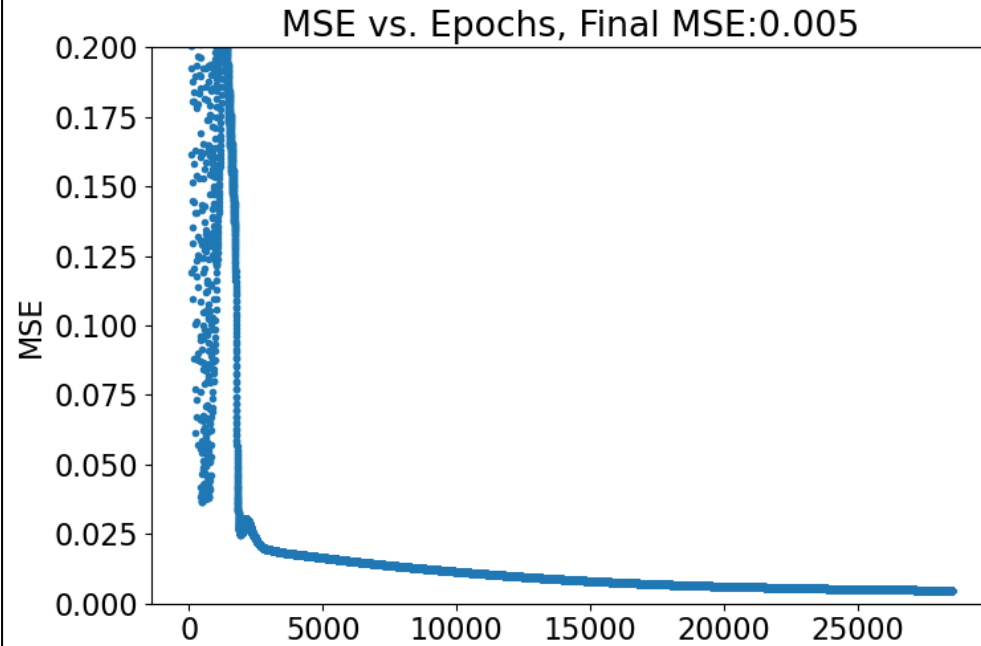
1. Zainicjalizuj obiekt klasy `NeuralNetworkRegression` z odpowiednimi parametrami.
2. Trenuj sieć neuronową na zbiorze treningowym przez określoną liczbę epok.
3. Zapisz metryki MSE i R^2 do oceny jakości predykcji podczas treningu.

4. Ocena wyników:

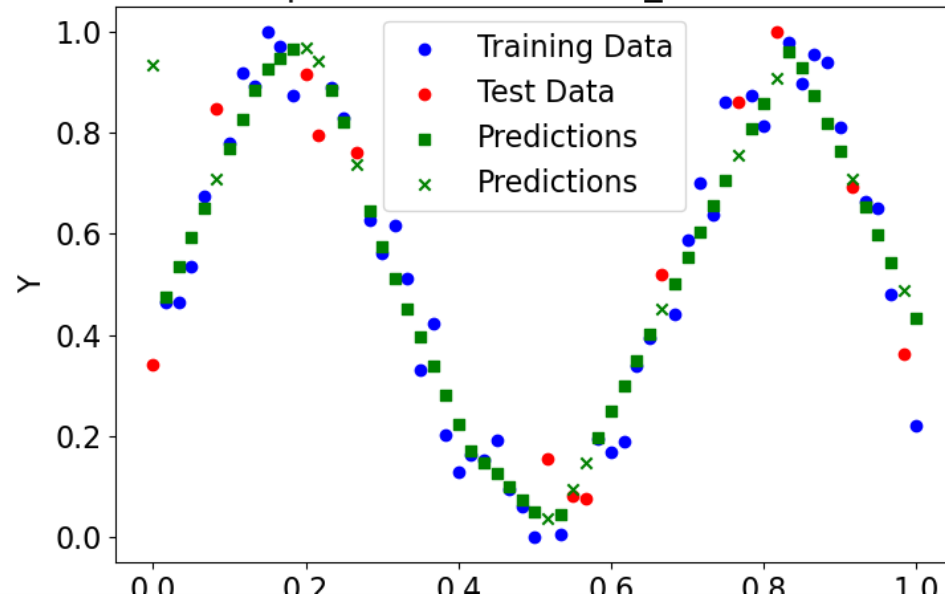
1. Po zakończeniu treningu, oblicz wartości MSE i R^2 dla danych treningowych i testowych.
2. Wyświetl wykresy zmiany wartości MSE i R^2 w kolejnych epokach treningu.
3. Wygeneruj wykres z punktami danych treningowych i testowych oraz przewidywaniami sieci neuronowej.

Przykładowa strona raportu dla *Dane/dane3.txt*:

Neurons=300, Epochs=28548, learn_r=0.001, lambda=0.01

Funkcja aktywacji: **ReLU**

Pochodna f.akt.: 0 dla $x < 0$, 1 dla $x > 0$,
0.5 dla $x = 0$

Inicjalizacja **wag**: **rozkład normalny**
(średnia 0, odchylenie 1)

Inicjalizacja **bias'ów**: wartość **0**

MSE, r^2 score, liczba neuronów, epoch,
współczynnik uczenia i lambda podano w
nagłówkach wykresów.

Kodujemy

Implementacja i trening prostego modelu sieci neuronowej dla regresji

public/mmajew/MIW/07/

00_neural_network_step_by_step.py

Kodujemy

Implementacja i trening prostego modelu sieci neuronowej dla regresji

1. Propagacja sygnału w przód (forward propagation):

- W procesie propagacji sygnału w przód, dla danej próbki wejściowej X , obliczamy aktywacje neuronów w warstwie ukrytej (H) oraz w warstwie wyjściowej (\hat{Y}).
- Aktywacje w warstwie ukrytej obliczane są jako iloczyn skalarny między wejściami X a wagami W_{input_hidden} , do których dodajemy biasy b_{hidden} . Następnie stosujemy funkcję aktywacji ReLU, co daje nam aktywacje H .
- Aktywacje w warstwie wyjściowej obliczane są w podobny sposób, z tym że jako wejścia bierzemy aktywacje z warstwy ukrytej, a nie dane wejściowe. Otrzymane aktywacje O są naszymi przewidywanymi wartościami.
- Matematycznie można to zapisać jako:

$$H = \text{ReLU}(X \cdot W_{input_hidden} + b_{hidden})$$

$$\hat{Y} = \text{ReLU}(H \cdot W_{hidden_output} + b_{output})$$

Gdzie:

- X to macierz danych wejściowych o wymiarach (n, m) , gdzie n to liczba próbek, a m to liczba cech,
- W_{input_hidden} to macierz wag między warstwą wejściową a ukrytą o wymiarach (m, k) , gdzie k to liczba neuronów w warstwie ukrytej,
- b_{hidden} to wektor biasów dla warstwy ukrytej o długości k ,
- H to macierz aktywacji warstwy ukrytej o wymiarach (n, k) ,
- W_{hidden_output} to macierz wag między warstwą ukrytą a wyjściową o wymiarach $(k, 1)$,
- b_{output} to wektor biasów dla warstwy wyjściowej o długości 1,
- \hat{Y} to przewidywane wartości regresji dla danych wejściowych.

Kodujemy

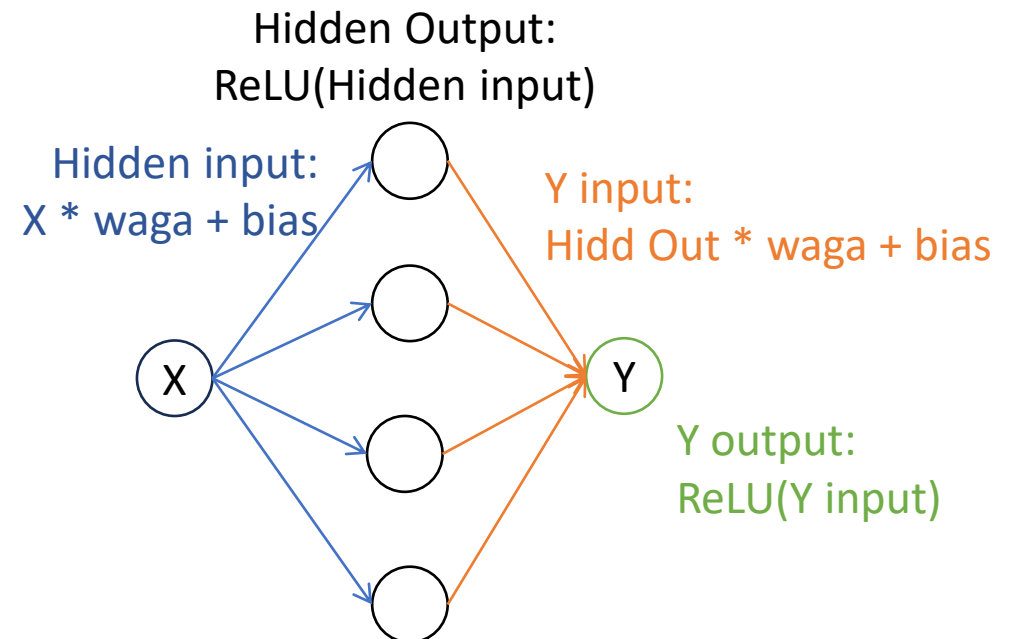
Implementacja i trening prostego modelu sieci neuronowej dla regresji

1. Propagacja sygnału w przód (forward propagation):

- W procesie propagacji sygnału w przód, dla danej próbki wejściowej X , obliczamy aktywacje neuronów w warstwie ukrytej (H) oraz w warstwie wyjściowej (\hat{Y}).
- Aktywacje w warstwie ukrytej obliczane są jako iloczyn skalarny między wejściami X a wagami W_{input_hidden} , do których dodajemy biasy b_{hidden} . Następnie stosujemy funkcję aktywacji ReLU, co daje nam aktywacje H .
- Aktywacje w warstwie wyjściowej obliczane są w podobny sposób, z tym że jako wejścia bierzemy aktywacje z warstwy ukrytej, a nie dane wejściowe. Otrzymane aktywacje O są naszymi przewidywanymi wartościami.
- Matematycznie można to zapisać jako:

$$H = \text{ReLU}(X \cdot W_{input_hidden} + b_{hidden})$$

$$\hat{Y} = \text{ReLU}(H \cdot W_{hidden_output} + b_{output})$$

Kodujemy

Implementacja i trenowanie prostego modelu sieci neuronowej dla regresji

2. Propagacja wsteczna błędów (backpropagation):

- W procesie propagacji wstecznej błędów, obliczamy gradienty funkcji kosztu względem wag w sieci neuronowej, aby zaktualizować wagi i minimalizować błąd.
- Najpierw obliczamy błąd w warstwie wyjściowej jako różnicę między prawdziwymi etykietami Y a przewidywanymi wartościami \hat{Y} .
- Następnie obliczamy gradient funkcji kosztu (np. MSE) względem wag między warstwą ukrytą a wyjściową W_{hidden_output} , korzystając z reguły łańcuchowej.
- Podobnie obliczamy gradient błędów w warstwie ukrytej, aby zaktualizować wagi między warstwą wejściową a ukrytą W_{input_hidden} .
- Wagi są aktualizowane w kierunku przeciwnym do gradientu, z uwzględnieniem współczynnika uczenia oraz opcjonalnej regularyzacji (np. L2).

- Matematycznie można to zapisać jako:

$$\text{Output error} = Y - \hat{Y}$$

$$\text{Gradient for } W_{hidden_output} = H^T \cdot \text{Output error}$$

$$\text{Hidden error} = \text{Output error} \cdot (W_{hidden_output})^T \cdot \text{ReLU derivative}(H)$$

$$\text{Gradient for } W_{input_hidden} = X^T \cdot \text{Hidden error}$$

Gdzie:

- Y to prawdziwe etykiety,
- $\text{ReLU derivative}(H)$ to pochodna funkcji aktywacji ReLU dla aktywacji warstwy ukrytej H .

Projekt 4.a (5 pkt)

Szkic: [public/mmajew/MIW/07/01_neural_network_simple.py](https://public.mmajew/MIW/07/01_neural_network_simple.py)

Dla danych *Dane/daneXX.txt* dla $XX=\{4,7,9,15,16\}$ dobierz parametry sieci neuronowej:

- funkcję aktywacji i jej pochodną, (NIE wolno zastosować ReLU we wszystkich zestawach XX danych)
- sposób inicjalizacji wag i bias'ów,
- parametr uczenia
- parametru regularyzacji L2 *reg_lambda*

tak, aby uzyskać
(priorytetem jest wysoka poprawność przewidywań sieci):

- metrykę r^2 score jak najbliższej 1
(powyżej 0.9 jest dobrze, ale czasem nie da rady więcej jak 0.5 uzyskać),
- metrykę MSE jak najbliższą 0.00,

dla jak najmniejszej liczby:

- epoch i
- neuronów.

Wynik Twoich studiów przedstaw w formie raportu w pdf: załącz wykresy optymalnych rozwiązań z wyszczególnieniem w/w parametrów (przykładowa strona raportu na poprzednim slajdzie).

Uwaga: dla każdego zestawu danych będzie inna sieć.

